

वीर्याङ्गपुटिदाहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथाह भावप्रकाशः ।

“सुदो रूचो लघुर्ग्रीही कफपित्तरसो हि सः ।
खादुरत्नानि लो नेत्रो ज्वरघ्नो वनजस्तथा ॥
सुदो वज्रविधः श्यामो हरितः पीतकस्तथा ।
श्वेतो रक्तश्च तेषाम् पूर्वः पूर्वो लघुः स्मृतः ॥
शुश्रुतेन पुनः प्रोक्तो हरितः प्रवरो गुणैः ।
चरकादिभिरप्युक्त एव गुणाधिकः” ॥)

कृष्णमूली, स्त्री, (कृष्णं मूलमस्याः । स्त्रियां डीप् ।)
भारिवाविशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णमृत्, स्त्री, (कृष्णा मृत् मृत्तिका ।) कालमृत्तिका ।
तत्पर्यायः । सूक्ष्णभूमिः २ । अस्या गुणः । क्षत-
दाहान्नप्रदरक्षेयपित्तहरत्वम् । इति राजनि-
र्घण्टः ॥

कृष्णमृत्तिका, पुं, (कृष्णा मृत्तिका भूमिर्यत्र ।) कृष्ण-
भूमिः । इति हेमचन्द्रः ॥

कृष्णरुहा, स्त्री, (कृष्णा सती रौहतीति । रुह +
कः ।) जतुका लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णरूप्यः, त्रि, (कृष्णस्य भूतपूर्वो गौः भूतपूर्वो
रूप्यः । कृष्णचरः । कृष्णस्य भूतपूर्वो गवादिः ।
इति सुग्धबोध्याकरणम् ॥

कृष्णलकः, पुं, (कृष्णो वर्णोऽस्थस्यार्द्धफलेसिन्धादि-
त्वात् लच् । ततः स्वार्थे कन् ।) गुह्या । परिमाण-
विशेषः । यथा, मनुः । ८ । १७ ।

“पञ्चकृष्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश” ॥

कृष्णलवणं, स्त्री, (कृष्णं लवणम् ।) सौवर्चलवणम् ।
काचलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, गारुडे
१८४ अध्याये ।

“सैन्धवं कृष्णलवणं सौवीरं मत्स्यपित्तकम्” ॥

अस्य पर्याया यथा । वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“रुचकं कृष्णलवणमर्द्धं सौवर्चलञ्च तत्” ॥)

कृष्णला, स्त्री, (कृष्णल + टाप् ।) गुह्या । इत्यमरः ।
२ । ४ । ६८ ॥ (स्त्री, परिमाणविशेषः ।
यथा, मनुः । ८ । १३४ ।

“सर्वपाः षट् यवो मध्यस्त्रियवाक्तेककृष्णलम् ।

पञ्चकृष्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश” ॥

अस्य टीकायां कुल्लूकभट्टेन यद्यास्यातं तद्यथा ।

“गौरसर्वपाः षट् मध्यो न स्थूलो नापि सूक्ष्मो
यवो भवति । त्रिभिर्वयैः कृष्णलं रत्तिकेति प्रसिद्धं
पञ्चभिः कृष्णलैर्माषाः षोडशमाषाः सुवर्णः स्यात्” ॥
अस्याः पर्याया यथा ।

“साङ्गुला कृष्णला गुह्या रत्तिका काकान्तिका ।
काकादनी काकान्तिका काकजङ्घा शिखण्डनी” ॥
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कृष्णलोहितः, स्त्री, (कृष्णं लोहितम् ।) अयस्कान्तः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

(“त्रयसोसतामरजतकृष्णलोहसुवर्णानि लोह-
मलञ्चेति” ॥ इति सुश्रुते सूत्रस्थाने । ३६
अध्याये ॥)

कृष्णलोहितः, पुं, (कृष्णः लोहितश्च । “वर्णो वर्णेन
२ । १ । ६६ । इति समासः ।) कृष्णरत्नमिश्र-
वर्णः । धूम्रवर्णः । तद्वति चि । इत्यमरः २ । ५ । १६ ॥

कृष्णवक्त्रः, पुं, (कृष्णं कृष्णवर्णं वक्त्रं मुखं यस्य ।) वानरः ।
इति हलायुधः ॥

कृष्णवर्मा, [न्] पुं, (कृष्णं कृष्णवर्णं वर्म यस्य ।
वायुप्रसारितधूमपथभ्यन्तर एव गतिरस्येति
भावः ।) अग्निः । (यथा, महाभारते १ । ८५ । १२ ।

“हविषा कृष्णवर्मेव भूय एवाभिवर्द्धते” ॥) चित्रक
वृक्षः । इत्यमरः ॥ (कृष्णं अपवित्रं कर्म आच-
रणं यस्य ।) दुराचारः । राज्ञः । इति मेदिनी ॥

(कृष्णः वासुदेवः परब्रह्म इत्यर्थः वर्त्म गतिर्यस्य ।
ब्रह्मनिष्ठपुरुषः । इति व्युत्पत्तिभ्योऽर्थः ॥)

कृष्णवल्ली, स्त्री, (कृष्णा वल्ली ।) कृष्णार्जकः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ सारिवाविशेषः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (अस्याः पर्याया यथा ।

“कृष्णार्जकः कृष्णवल्ली कालमालः करालकः” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कृष्णवक्षिका, स्त्री, (कृष्णा वक्षिका ।) जतुका लता ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णवर्वरकः, पुं, (कृष्णः वर्वरकः ।) वर्वरवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

(वर्वरशब्देऽस्य विवृतिर्ज्ञेया ॥)

कृष्णवानरः, पुं, (कृष्णः वानरः ।) कालवानरः ।
तत्पर्यायः । गोलाङ्गुलः २ गौरास्यः ३ कपिः ४

कृष्णमुखः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णवीजं, स्त्री, (कृष्णं बीजं यस्य ।) कालिङ्गम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (कालिन्दं तरवूज इति
श्लोके । अस्य पर्याया गुणाश्च यथा ।

“कालिन्दकृष्णवीजं स्यात् कालिङ्गञ्च सुवर्तुलम् ।

कालिन्दं ग्राहिदृक्पित्तचक्रहृच्छीतलं गुरु ।

पक्वान्तु सोम्यं सत्तारं पित्तजं कफवातजित्” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

कृष्णबीजः, पुं, (कृष्णं उग्रं बीजं यस्य ।) रक्तशिशु-
वृक्षः । इति जटाधरः ॥

कृष्णवृन्ता, स्त्री, (कृष्णं वृन्तं अस्याः ।) पाटलावृक्षः ।
इत्यमरः २ । ४ । ५५ ॥ (अस्याः पर्याया यथा ।

“पाटलिः पाटला मोघा मधुदूती फलेरुहा ।

कृष्णवृन्ता कुवेराक्षी कालस्थाल्यलिवल्लभा ॥

ताम्रगुप्थी च कथिता परा स्यात् पाटलासिता” ॥

इति च तस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

माषपर्णी । इति मेदिनी (अस्याः पर्याया यथा ।

“सिंहपुष्ठी ऋषिप्रोक्ता माषपर्णा महासह ।

कृष्णवृन्ता च काम्बोजी पाण्डुलोमशपर्णिनी” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ * ॥ गम्भारीवृक्षः ।

अस्य पर्याया यथा ।

“गम्भारी भद्रपर्णी च श्रीपर्णी मधुपर्विका ॥

काश्मीरी काश्मीरीक्षीरा काश्मीर्यः पीतरोहिणी ।

कृष्णवृन्ता मधुरसा महाकुसुमिकाऽपि च” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

गुणाश्चास्याः पाटलाभाषपर्णीगम्भारीशब्देषु

व्याख्येयाः ॥)

कृष्णवृन्तिका, स्त्री, (कृष्णं वृन्तं अस्याः ततः संज्ञायां
कन् ततष्टाप् अत इत्वञ्च ।) गम्भारीवृक्षः ।

पेटिकावृक्षः । इति रत्नमाला ॥

कृष्णशारः, पुं, (कृष्णः शारः श्ववल्ग्वः ।) कृष्णसार-
मृगः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

कृष्णशालिः, पुं, (कृष्णः शालिर्धान्यविशेषः ।) काल-
धान इति भाषा । तत्पर्यायः । कालशालिः
२ श्यामशालिः ३ सितेतरः ४ । अस्य गुणाः ।

त्रिदोषदाहनाशित्वम् । मधुरत्वम् । पृष्टिवीर्य-
वर्द्धनत्वम् । वर्णकान्तिवर्धकारित्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कृष्णशिशुः, पुं, (कृष्णः रूक्षगुणयुक्तः शिशुः ।) श्रो-
भाङ्गनवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णशिम्विका, स्त्री, (कृष्णा कृष्णवर्णा शिम्विका
कुक्षिता शिम्विका वा ।) कृष्णवर्णशिम्वी । काल-
शिम्व इति भाषा । तत्पर्यायः । काकाखी २ ।

इति रत्नमाला ।

(अस्या गुणा गम्भारीशब्दे ज्ञातव्याः ॥

“सितासिताः पीतकरत्नवर्णा
भवन्ति येऽनेकविधास्तु शिम्वः ।
यथोदितास्ते गुणतः प्रधाना
ज्ञेया कटूष्णा रसपाकयोश्च” ॥

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३६ अध्याये ॥)

कृष्णशृङ्गः, पुं, (कृष्णं शृङ्गं विषाणो यस्य ।)
महिषः । इति हेमचन्द्रः ॥

कृष्णसखः, पुं, कृष्णस्य सखा । (“राजाहःसखिभ्य-
वृच्” ५ । ४ । ६१ । इति टच् ।) अर्जुनः ।

इति सुग्धबोध्याकरणम् ॥ (अर्जुनवृक्षः ॥)

कृष्णसखी, स्त्री, (कृष्णस्य सखी ।) द्रौपदी । सा तु
पञ्चपाण्डवमहिषी पञ्चालराजदुहिता । कृष्णस्य

सखी सहचरी इव कृष्णवर्णात्वात् ।) जीरकः ।

इति शब्दचन्द्रिका ॥

कृष्णसर्वपः, पुं, (कृष्णः कृष्णवर्णः सर्वपः ।) राजसर्वपः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्य पर्यायाः ।

“क्षवः क्षताभिजनकः क्षमिन्नात् कृष्णसर्वपः” ॥

अस्य गुणाश्च ।

“अति तीक्ष्णा विशेषेण तद्वत्कृष्णापि राजिका” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

कृष्णसारः, पुं, (कृष्णसारो सारःश्ववल्ग्वेति ।) हरिण-

भेदः । इत्यमरः २ । ४ । १० । कालसार इति

भाषा ॥ (यथा, मनौ २ । २३ ।

“कृष्णसारस्तु चरति मृगो यत्र खभावतः ।

स ज्ञेयो यज्ञियो देशो क्षेच्छदेशस्ततः परः” ॥)

अस्य मांसगुणाः । संग्राहितम् । रूचिवर्धकारि-

त्वम् । ज्वरनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ सुहृ-

वृक्षः । शिशुपावृक्षः । इति मेदिनी ॥ खदिर-

वृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

कृष्णसारङ्गः, पुं, कृष्णवर्णः सारङ्गो मृगः । कृष्णसारः ।

(यथा, कात्यायनश्रौतवचने । ७ । ६ । २१ ।

“कृष्णसारङ्गं मेध्यमभावे लोहितसारङ्गम्” ॥

तथा, शतपथब्राह्मणे । ३ । ३ । ४ । १३ । “कृष्ण-

सारङ्गः स्यादित्याह यदि कृष्णसारङ्गं न विन्देत

अथो अपि लोहितसारङ्गम्” ॥ “कृष्णसारङ्गः

श्यामश्ववल्गः” । इति भाष्यम् । पक्षे परब्रह्म ।

यथा, “कृष्णः निर्वान्वारूपः तदङ्गं तत्स्वरूपं